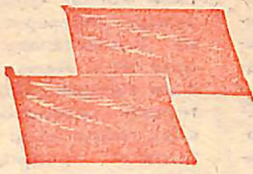

В СЕРЦІ НЕСЕМ І ЛЛІЧА ЗАПОВІТІ

Сьогодні—
105-та річниця
з дня народження
Володимира
Ілліча Леніна

В. І. ЛЕНІН.

Фото 1922 року.

ГІДНО ЗУСТРІНЕМО!

Повідомлення про те, що Пленум ЦК КПРС прийняв рішення про скликання чергового XXV з'їзду нашої партії, постанова про міжнародне становище і зовнішню політику Радянського Союзу, в якій підтримується і високо оцінюється діяльність Політбюро, Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва по втіленню в життя зовнішньополітичного курсу XXIV з'їзду партії додає сил і енергії у творчій праці на благо Вітчизни.

Ми, колектив комуністичної праці формувальників ливарного цеху ковкого чавуну, виступили ініціаторами змагання за право називатися бригадою імені XXV з'їзду КПРС і докладемо всіх зусиль і вміння, щоб кожен трудовий день став по-справжньому ударним, щоб взяті нами підвищені соціалістичні зобов'язання — за п'ять років — півтори п'ятирічки — виконати з честю.

В. ГЕТЬМАНЕЦЬ,
бригадир колективу формувальників ливарного цеху ковкого чавуну заводу «Червона зірка».

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН. ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН ДУБОВИГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI

№ 48 (1996).

ВІВТОРОК

22

КВІТНЯ

1975 р.

Ціна 2 коп.

Хай живе марксизм-ленінізм—вічно живе революційне інтернаціональне вчення, прапор боротьби трудящих усіх країн проти імперіалізму, за перемогу соціалізму і комунізму!

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1975 року).

18 КВІТНЯ під склепінням Колонного залу Будинку Спілок знову зазвучали юні голоси. Посланці молоді Болгарії, Угорщини, НДР, ДРВ, Куби, Монголії, Польщі, Румунії, Радянського Союзу, Чехословаччини підбили підсумки московської зустрічі студентів соціалістичних країн. Вона стала новим яскравим підтвердженням дружби студентства соціалістичних держав, яка постійно зміцнюється і розвивається.

ІДЕАЛАМ КОМУНІЗМУ ВІРНІ!

Ще одним свідченням дедалі глибшого інтернаціонального співробітництва Ленінського комсомолу і братніх спілок молоді в боротьбі за втілення в життя безсмертних ідей марксизму-ленінізму, в ім'я перемоги комунізму. В ході роботи зустрічі студентів соціалістичних країн сердечно вітали перший секретар ЦК БКП, Голова Державної Ради НРБ Т. Живков, перший секретар ЦК УСРП Я. Кадар, перший секретар ЦК ПОРП Е. Герек, Генеральний секретар ЦК КПЧ Г. Гусак.

Делегати молодіжного форуму обмінялися досвідом виконання ленінського заповіту «Вчитися комунізму», обговорили питання формування комуністичної переконаності, інтернаціонального

(Закінчення на 3-й стор.).

ПЛЕЧЕМ ДО ПЛЕЧА В ТРУДОВОМУ НАТХНЕННІ

Естафета червонозорівців

НА ЛЕНІНСЬКОМУ КОМУНІСТИЧНОМУ СУБОТНИКУ

На упорядкуванні території заводу «Червона зірка» добре попрацювали під час «червоної суботи» працівники електротранспортного цеху № 19. На фото: працівники електротранспортного цеху упорядковують територію заводу. На першому плані — Надія СКРИПНІЧЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

КОЖНОМУ з них з уст учителів були відомі слова Чехова про те, що, коли протягом життя посадив кілька дерев, значить недарма прожив на світі. Всни садили дерева — біля школи, біля хати своєї. Та декому так і не випало тримати в руці саджанець: коротким, як спалах, було їх життя.

Імена їм — «спартаківці». Це вони сьогодні стали відомими у всіх кутках нашої неосяжної Батьківщини.

І, знаючи це, ніби знудьгувавшись за роботою протягом довгих тридцяти років, ніби руками Люби Римар і Михайла Громового, Липи Ястремської, Петра Граматичкова, Надії Черевичної, орудують лопатами, дбайливо розправляють корені, присипають їх землею юні красногірці — онук командира бойової групи «Спартак» Олег Громо-

вий, син Володимира Тиховського — кмітливий роботящий Юрко, Наталка Чап, Олена Пустовіт, Василь Ільченко, Оля Лужанська, Тамара Кирилюк, секретар комсомольської організації Валя Вискребенцева...

Їх багато, піонерів і комсомольців Голланівського району, які прибули сьогодні, напередодні «червоної суботи», — вона розпочнеться завтра, — прибули на місце, що стало найсвятішим у цьому краї, місце, де сплять вічним сном нескорені «спартаківці» — до скромного обеліска над сільською вулицею.

П'ять днів поруч досвідчені механізатори розрівнювали площу, орали, копали ямки. А сьогодні тут закладається парк імені героїв «Спартак».

(Закінчення на 2-й стор.).

НА ЗЕМЛІ КРАСНОГІРКИ Закладено парк імені героїв «Спартак»

На фото: незабаром тут зашумить молодий парк.

Фото автора.

В ТРУДОВОМУ НАТХНЕННІ

На ленінському комуністичному суботнику

Кіровоград

ЕСТАФЕТА ЧЕРВОНОЗОРІВЦІВ

Разом з молодими червонозорівцями на вахту «червоної суботи» заступили і ветерани праці та Великої Вітчизняної війни. На фото: ветеран війни, електроварильник механоскладального цеху № 3 Іван Логвинович КРАДОЖОН. Фото В. КОВПАКА.

Є хороший заспів у наших свят праці — відзначати їх ударним трудом. І нинішній Все-союзний комуністичний суботник на двічі орденосний «Червоній зірці» став демонстрацією вірності цій традиції.

Зранку в усіх цехах підприємства відбулися короткі мітинги. Незвичайно на урочиста частина дня «червоної суботи» почалася в учбово-виробничому цеху. Начальник цеху Г. В. Підпригора вручив значок «Ударник дев'ятої п'ятирічки» токареві — ветерану праці В. М. Корсунському, значки «Переможець соціалістичного змагання» — свердловальниці Аллі Денисенко, формувальниці — ветерану праці М. Г. Морозу, майстрові В. Я. Рябусі, бодрівани з присвоєнням звання ударника комуністичної праці молодих робітників Віктора Ільїна та Валерія Павлова.

У радянських людей стало традицією відзначати день народження В. І. Леніна трудовими подарунками. Підтримуючи цю пропозицію, — заявив на мітингу в ковальсько-пресовому цеху бригадир комсомольсько-молодіжної бригади М. Скляфус, — наша бригада бере зобов'язання сьогодні норми виробітку виконати на 125 проц.

Зобов'язуюся, — дав слово на мітингу заслужений машинобудівник УРСР, кавалер ордена Леніна, Герой Соціалістичної Праці О. О. Кошурко, — зібрати по 210 штук сошників двох марок (завдання — по 175).

Ударно пройшов суботник, присвячений 105-й річниці з дня народження В. І. Леніна, на «Червоній зірці». Тут випустили 355 сівалок різних марок, виготовили продукції на суму 285 тисяч карбованців. Майже вісім тисяч робітників цього дня працювали на економічних сировині, матеріалах і паливі.

О. БАСЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

ПЛЕЧЕМ ДО ПЛЕЧА

НА ЗЕМЛІ КРАСНОГІРКИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

З'їхали представники колгоспних та шкільних комсомольських організацій району. Біля підніжжя пам'ятника, на залитій сонцем місцині — короткий мітинг. Звучить схвильоване слово про подвиг «Спартак», запалюючий приклад вірності Батьківщині. Кращим школярам району біля могили восьми «спартаківців» Ніні Олишевській, Людмилі Порохницькій, Віталію Бабенку, землякам закатованого фашистами юного підпільника Михайла Войтенка з села Капітанки Юрію Сичуку, Валентині Войтенко вручаються комсомольські квітки нового зразка. Юнаки і дівчат, які тільки-но стали в ряди Ленінського комсомолу, вітає член підпільної комсомольської організації «Спартак» В. Р. Тиковський, перший секретар райкому ЛКСМУ Л. Ушаков.

...Володимир Романович садить перший червоний дубок. Іх он скільки, ще прикопачих! Разом з каштанами, кленами, горобинами, липами, Тополі мають підвести. Тетяна Римар і Олег Короп з села Роздолу, Віра Кирилук з Перегонівки, водій із Свірневого Валерій Поліщук разом зі своїми земляками Володимиром Форостяним, Оксаною Цілевич, учні Красногірської восьмирічки з лопатами і відрами розсипались по гухкій, по-господарськи підготовленій площі.

В центрі її — насипаний красногірцями курган з високим гранітним монолітом. Тут буде збудовано величний пам'ятник героям «Спартак».

А в день минулого суботника вони незримо стали на трудову вахту у цехах заводів, на полях хліборобської Кіровоградщини, поряд з молодими трудівниками, які зарахували юних патріотів у свої виробничі колективи, з великим

натхненням підтримуючи почин москвичів, — змагання під девізом «За себе і за того хлопця». Михайло Громовий став членом комсомольсько-молодіжної бригади Л. Прохорової з механоскладального цеху Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів. На видному місці в червоному ґрунті молочнотоварної ферми колгоспу «Україна» Гайворонського району фотографія однієї із найсмівливіших «спартаківок» Олімпіади Ястремської. Її зарахували у свій колектив молоді доярки господарства...

А тут, в Красногірці, в майбутньому тинистому парку посаджені молоді деревця підставили свої набухлі брукви яскравому весняному сонцю, що бачилося в мрях героям-«спартаківцям», які безстрашно вступили у смертельний двобій з ворогом тоді — в сорок першому, сорок другому, сорок третьому...

В. ПОГРІВНИЙ, спецкор «Молодого комунара», с. Красногірка Голованівського району.

РАДІСТЬ ПРАЦІ

Повідомляють корпункти „МК“

Кудівка

Зранку, 19 квітня, ожив будівельний майданчик Кудівського елеватора. Пусковий об'єкт п'ятирічки — цей гігантський дім для хліба, і будівельники та монтажники в день Всесоюзного комуністичного суботника вирішили прискорити час введення його в дію. На робочі місця заступили майже двісті чоловік. Під час суботника колективами різних будівельних і монтажних організацій було виконано робіт на суму понад шість тисяч карбованців.

В. ШУК, начальник комсомольського штабу республіканської ударної комсомольської будови.

Гайворон

160 ПРОЦЕНТІВ змінного завдання — такий підсумок «червоної суботи» у членів комсомольсько-молодіжного колективу бригади електрослюсарів локомотивно-складального цеху теплоенергетичного заводу, де групкомсоргом Дмитро Касиник. Цього дня молоді виробничники працювали «за того хлопця» — В. Вілчаківського, колишнього робітника ТРЗ, який по-геройськи загинув на фронті Великої Вітчизняної війни.

Ульяновка

БІЛЬШЕ 5 тисяч молодих працівників на благоустрій районцентру. Юнаки та дівчата проклали 500 метрів тротуару. На честь 30-річчя Перемоги посадили алею героїв-визволителів. Школярі районцентру здали на приймальний пункт понад 300 центнерів металозому. Коли в степу задоцільо, механізатори комсомольсько-молодіжної бригади Анастасія Харкалова з колгоспу «Родина» приїхали на польовий стан. Молоді хлібороби урядовували своє господарство, садили алею, квітники, розбивали клумби, обладнали спортивний майданчик. НА РАХУНКУ МОЛОДІ РАЙОНУ 19 КВІТНЯ БУЛО 3400 КАРБОВАНЦІВ.

Новоархангельськ

ЗА ДВІ години до кінця робочого дня колектив комсомольсько-молодіжної бригади Олександра Чорного з міжколгоспної будівельної організації рапортували про виконання змінного завдання. Вони ударно попрацювали на будівництві тваринницького комплексу у колгоспі ім'я Леніна. Мчали автомашини з металевим бруском — 67 тонн його зібрав школярі. ВСЬОГО В СУБОТНИКУ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ 478 ЮНАКІВ ТА ДІВЧАТ, ЯКІ ПЕРЕРАХУВАЛИ У ФОНД СУБОТНИКА 3200 КАРБОВАНЦІВ.

Олександрія

РАПОРТУЄ МОЛОДІЖНА

Ще задовго до початку зміни робітники, службовці, інженерно-технічні працівники ремзаводу «Укрсільгосптехніка» поспішали до свого підприємства.

Після короткого мітингу, під звуки маршу ветерани і молодь стали на свої робочі місця.

— Навіть важко виділити якусь бригаду, — говорить заступник начальника штабу по проведенню суботника О. Лижненко, і запропонував. — Давайте пройдемо у складальний цех.

Через кожних 30—40 хвилин з конвейєра сходять відремонтовані «ГАЗ-51», «ГАЗ-52», «ГАЗ-53». В комсомольсько-молодіжній бригаді, яка носить звання комуністичної, кожна хвилина на суворому обліку. Бригадир слюсарів-складальників Олександр Карпенко встигає проконтролювати роботу членів колективу, сам прагне перевиконати норму. Успішно трудяться і члени бригади М. Піскун, Т. Городній та інші. За зміну в день суботника бригада вирішила відремонтувати 12 автомобілів «ГАЗ-51», або виконати норму на 120 процентів.

Про виконання зобов'язання члени комсомольсько-молодіжних бригад рапортували одними з перших.

Є. ХАЛАБЕРДА, керівник корпункту «МК» м. Олександрії.

СУБОТНИЙ ранок. Для членів комсомольсько-молодіжного автогаража колгоспу імені Леніна він почався раніше, ніж для інших в автогосподарстві. Перед тим, як взяти в руки кермо, вони рапортували ветеранові Великої Вітчизняної війни, кавалеру ордена Трудового Червоного Прапора Н. М. Удовиченкові про свої плани.

Різні у хлопців маршрути. Комсомольці Сергій Шлак та Володимир Леоновець доставляють на поле насіння гібридної кукурудзи, комсомольці Віталій Діщенко та Борис Донченко — ґальку для будови. Григорій Михайлов, Василь Рагуля, Валерій Богдан — транспортують органічні та мінеральні добрива на поле. І кожен із них, як і всі комсомольці і молоді господарства, визначив «червону суботу» днем найпродуктивішої праці.

Коли вже після обіду до штабу суботника надійшли перші рапорти про виконання змінних завдань, про перевиконання взятих зобов'язань, секретар комсомольської організації господарства Віталій Чигрин визначив:

— Наш колгосп носить ім'я Володимира Ілліча Леніна. Юнаки і дівчата гордяться цим, вважають великою честю в цей день безкоштовно працювати на благо Батьківщини. І ще одне символічно: напередодні свята Перемоги вони вийшли працювати разом з ветеранами праці і Великої Вітчизняної війни. І кожна зміна ударна, звитязна. Серед юнаків і дівчат немає таких хто б завдання не виконав менш, ніж на 120 процентів. Молодь господарства підтвердила свої зобов'язання ударною працею.

На сівбі кукурудзи високими показниками порадував комсомольць Володимир Дроботюк. При нормі 17 гектарів, він посіяв качачесту на двадцяти двох. Молоді механізатори Сергій Дробич, Василь Головач, Петро Рагуля посіяли цю культуру на площі в 21 гектар.

На фото: лівшу — ветеран праці і Великої Вітчизняної війни Н. М. УДОВИЧЕНКО дає напутні слова членам комсомольсько-молодіжного колективу автогаража: вгорі — комсомольці впорядковують скар.

Новгородка

ВETERАНИ В СТРОЮ

Члени комсомольсько-молодіжного колективу МТФ, де групкомсоргом Тамара Коваль, теж працювали на своїх робочих місцях. Дівчата дотримали слова, разом надіювши від корів своїх груп молока на 50 кілограмів більше, ніж передбачалося планом.

Працювали комсомольці на впорядкуванні вулиць села, скверів.

Зароблені гроші вони перерахували у фонд п'ятирічки.

Ю. ЛІВАШНИКОВ, спецкор «Молодого комунара».

Колгосп імені Леніна Новгородківського району.

РСКН невольничко збирають своє. Все менше і менше залишається людей, котрим випала чиста бачитись із Володимиром Іллічем Леніном, слухати полум'яні промови вождя революції.

Серед тих, хто мав таку нагоду, — наш земляк, колишній робітник заводу «Червона зірка», нині полковник у відставці Іларіон Кирилович Матусевич. Нижче друкуємо його розповідь про зустріч з Іллічем.

ВЕЛИКА ЛЮДИНА

Уперше я побачив Леніна і розмовляв з ним наприкінці 1919 року, взимку. Був я в той час курсантом Перших Московських Радянських кулеметних курсів Червоних командирів РСЧА. Якраз тоді охороняв вхід до Кремля, стояв на варті біля воріт Спаської вежі.

Під кінець чергування завважив, як поруч зупинилась автомашинка. Дверцята відчинились, і людина з дуже знайомим обличчям подала мені перепустку. Від здогаду я мимовільно розгубився, а коли прочитав: «Пред'явник цього — Голова Ради Народних Комісарів В. Ульянов (Ленін)», то в мене перехопило подих.

Володимир Ілліч побачив мою збентеженість і якимось особливо доброзичливо, з теплою в голосі запитав, чи дивно я на курсах, звідки родом. А дізнавшись, що я служив у Миколи Щорса, Ленін, після миттєвої задуми, голос відзначив мужність і відвагу бійців та командирів цієї прославленої частини.

Той сонячний першотравневий день, коли ми, курсанти, вийшли на суботник як на велике свято, лишився в пам'яті назавжди.

Радості нашій не було меж, коли в голіві колонні разом з курсантами йшов у робочому одязі вождь пролетаріату. На Кремльській площі треба було прибрати колоди, каміння, дошки — власне, все, що залишилось від барикад після боїв з білогвардійцями в Жовтневі дні.

Володимир Ілліч був невтомним, хоч і втратив багато сил після поранення. Працював із запалом, підбадьорював нас, молодих, непомітно опинявся там, де було важче. Коли Ілліча попросили відпочити, він невимушено відповів: «Я теж мешканець Кремля, мене все це теж стосується».

...Тепер мені часто доводиться виступати перед молоддю. І в кожному випадку говорю: «Звіряйте свій життєвий шлях по Іллічу». І всюди розкриваю зміст, глибоку суть світлих прагнень великої Людини, генія всього людства і простої людини водночас.

І. МАТУСЕВИЧ,
член КПРС з 1919 року.

ВІЧНО ЖИВИИ ЛЕНІН

ІСТОРІЯ І СУЧАСНІСТЬ

В Швейцарії багато міст пов'язаних з іменем Володимира Ілліча Леніна. Вперше він приїхав у цю країну в 1895 році і з перервами прожив тут близько семи років. Назавжди він залишив її у квітні 1917 року, щоб в Росії взяти у свої руки безпосереднє керівництво підготовкою і здійсненням соціалістичної революції.

Перебування в Швейцарії завжди було для Леніна періодом напруженої практичної і теоретичної роботи. Володимир Ілліч брав участь в роботі конференцій і паралельно в доповідях і промовам, писав цілий ряд творів, які увійшли у скарбницю марксизму-ленінізму. З іменем вождя революції пов'язані багато міст і містечок в Швейцарії. Він жив, працював, виступав у Цюриху. Лозанні та ін. Ілліч виступав, головним чином, в народних будинках або невеличких кафе на робочих околицях. Виступи ці почалися в 1901 році, а після відбувалися в березні 1917 року. Про відвідування Володимиром Іллічем Базеля пагадував на сторінках газети «Базлер нахріхтен» місцевий мешканець, доктор медичних наук Самуель Крупп. В листопаді 1915 року, згадає він, Ленін буквально на добу

ДОБА В БАЗЕЛІ

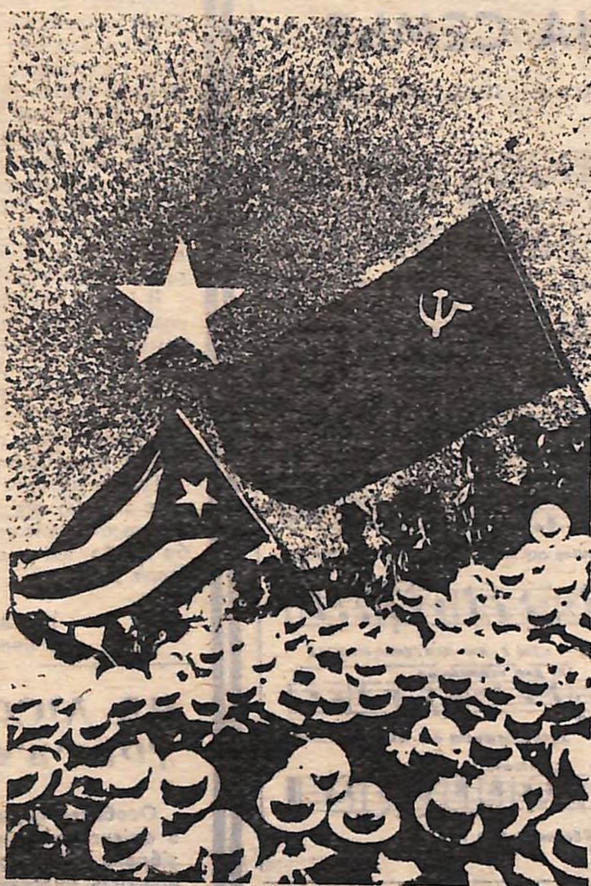
приїжджав у Базель, щоб виступити з доповіддю про «Військовий стан і майбутнє Росії» на зборах студентів і російських робітників-емігрантів. Збори були організовані гуртком «Російська академічна молодь» при Базельському університеті. Цей виступ відбувся ввечері, в приміщенні, яке належало одному з робітників спілки кафе Іоганні Тергейм. Володимир Ілліч говорив про становище в Росії, про війну в Європі, яка неперервно має привести до революції і скінчення царизму. Перш за все, вказував Володимир Ілліч, необхідно скинути царя і тих, хто його підтримує — капіталістів і поміщиків, а потім уже можна буде говорити про майбутнє Росії. В Базелі В. І. Ленін зустрівся на Гольбейнштрассе, 22. Перед своїм поверненням у Берн він провів кілька годин у залах великої художньої галереї Базеля перед полотнами Гольбейна і Бекліпа.

Швейцарці свято шанують пам'ять про В. І. Леніна, знають і обірають ленінські місця. Тому з інтересом тут зустріли і замітку Самуеля Круппа в газеті «Базлер нахріхтен».

В. ВАВІЛОВ,
кор. ТАРС.

Берн.

КРАКОВ свято береже пам'ять про В. І. Леніна. На будинках, де жив, працював і виступав Ілліч, встановлено меморіальні дошки. Одна з них, на стіні будинку № 6 по вулиці Яна сповіщає, що тут, 24 лютого 1914 року відбувся вечір, присвячений 100-літтю з дня народження Тараса Григоровича Шевченка, на якому були присутні Володимир Ілліч і Надія Костянтинівна. Друга дошка встановлена на будинку № 7 по вулиці Шевській, де 18 квітня 1913 року Ленін виступав з доповіддю «Сучасна Росія і робітничий рух». В будинку № 7 по вулиці Кшижа в приміщенні студентського гуртожитку «Спуйня» В. І. Ленін прочитав лекцію на тему «Російська соціал-демократія і національне питання».

Але ім'я вождя світового пролетаріату увіковічене в Польщі не лише на меморіальних дошках. За сім кілометрів від Кракова виріс металургійний комбінат, який носить ім'я В. І. Леніна.

«Розповідати про наш комбінат, — говорить його директор інженер Чеслав Дрождж, — це значить без кінця оперувати величезними цифрами. Ми весь час у русі,

НОСИТЬ ІМ'Я ВОЖДЯ

і все у нас висловлюється в мільйонах і мільярдах. В минулому році, наприклад, ми випустили продукції загальною вартістю на 30 млрд. злотих. За минулі роки підприємство виробило 60 млн. тонн сталі. Сорок тисяч поїздів щорічно доставляють сюди сировину з Радянського Союзу».

Разом з польськими металургами на комбінаті працюють і радянські спеціалісти. З їх допомогою модернізовано прокатний стан, монтується потужні — 160-тонні конвертори, побудований новий доломітовий завод, гігантський слябінг з маркою «Зроблено в СРСР». Такими агрегатами, за словами польських інженерів, можуть похвалитися лише СРСР, США і ФРН.

В 1949 році, коли закладали фундамент комбінату, жителі місцевих сіл не могли й думати про ті перетворення, які принесє на краківську землю цей, збудований з допомогою радянських друзів, гігант польської металургії, який носить ім'я Володимира Ілліча Леніна.

В. КУЗНЕЦОВ,
кор. ТАРС.

Варшава.

ПЕРЕМАГАЮТЬ ЛЕНІНСЬКІ ІДЕЇ ПРОЛЕТАРСЬКОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМУ.

Малюнок ЧІНІКЕ. (Куба).

ІДЕАЛАМ КОМУНІЗМУ ВІРНІ!

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

виховання студентів, їх участі в боротьбі за мир, безпеку і співробітництво. Вони заявили про свою безмежну вірність безсмертним ідеалам ленінізму, про рішучість і дати висловити гідний вклад у розвиток соціалістичного суспільства.

Гості радянської столиці зустрілися з викладачами і студентами московських вузів. Учасниками зустрічі, які побували в Центральному м у з е і Збройних Сил СРСР, було надано почесне право сфотографуватися біля святині радянського народу — Прапора Перемоги.

Посланці молоді країн соціалізму відвідали Мавзолей В. І. Леніна і поклали вінок. Хвилюючою мовчанням вшанували вони пам'ять великого мислителя і вождя, засновника Комуністичної партії, творця першої у світі соціалістичної держави.

Заключне пленарне засідання відкрила п'ятира-

зова чемпіонка світу з фігурного катання, заслужений майстер спорту Л. А. Пахомова.

Напередодні 30-річчя Перемоги радянського народу над фашизмом, сказав у своєму виступі молодий робітник, Герой Праці НДР Х. Грімм, ми дедалі частіше згадуємо про те, що саме радянський народ своєю героїчною боротьбою створив передумови для нашої сьогоденної соціалістичної дійсності. Молоде покоління НДР, запевнив він, буде ще з більшим ентузіазмом вчитися і працювати в ім'я зміцнення соціалізму і соціалістичної співдружності.

Від імені молоді Куби виступила рубачка цукрової тростини, національний Герой Праці республіки Л. Наполес. Вона розповіла, як юнаки і дівчата Острова Свободи підвищують свої знання, беруть активну участь у будівництві соціалізму.

До посланців студентства соціалістичних дер-

жав звернувся віце-президент АН СРСР академік Ю. А. Овчинников. Для тих, хто вирішив присвятити себе науці, сказав він, соціалістична дійсність відкриває неосянжене поле діяльності на благо народів, які будують нове суспільство. Розвивати і примножувати багаті наукові традиції братніх країн — почесне і відповідальне завдання молоді зміни.

Від імені ветеранів комсомолу, від бійців і офіцерів Радянських Збройних Сил присутніх вітав двічі Герой Радянського Союзу, Маршал Радянського Союзу В. І. Чуйков.

Про трудові будні, постійне підвищення бойової і політичної підготовки, про міцніюче співробітництво Радянських Збройних Сил з братніми арміями соціалістичних країн, які пильно, в єдиному строю стоять на варті миру і завоювань соціалізму, говорив курсант Військової Академії імені

Ф. Е. Дзержинського А. В. Переверзєв.

«Ми з вами, патріоти В'єтнаму!» — з цими словами звернулись у своїй заяві солідарності посланці юного покоління соціалістичних країн до трудящих, молоді Демократичної Республіки В'єтнаму. Вони поздоровляють патріотів Південного В'єтнаму з новими успіхами в боротьбі за свободу, національну незалежність і демократичне майбутнє батьківщини. Учасники зустрічі висловлюють свою рішучу солідарність з героїчною боротьбою патріотів Південного В'єтнаму.

Учасники зустрічі прийняли резолюцію солідарності з боротьбою народу і молоді Чілі. В цьому документі висловлюється гнівний протест проти безперестанних репресій фашистської хунти, проти переслідувань, тортур і вбивств тисяч патріотів і демократів.

Було прийнято також звернення до студентів соціалістичних країн.

Учасники зустрічі закликали всіх студентів до спільного оволодіння мар-

ксистсько-ленінською теорією, професійними знаннями і навичками, виссокою культурою.

Студенти вірні інтернаціоналістичним традиціям старших поколінь. Зміцнювати єдність і згуртованість молоді країн соціалістичної співдружності, робити все, щоб люди землі бачили в ній прообраз світового співтовариства вільних народів, — в ім'я цієї благородної мети будемо жити і боротися! — заявляють учасники зустрічі. Вони палко схвалюють і підтримують погоджену зовнішню політику братніх партій, Програму миру, яка вироблена XXIV з'їздом КПРС і успішно втілюється в життя партією Леніна.

Звернення містить заклики до всіх студентів і далі безустанно зміцнювати солідарність, послідовно виступати проти імперіалізму, колоніалізму, неоколоніалізму і апартеїду, проти фашистських і диктаторських режимів, за мир, національну незалежність, демократію і соціалістичний прогрес.

Учасники зустрічі запевнили, що студентська молодь братніх соціалістич-

них країн буде відмінно вчитися, самовіддано працювати, віддасть усі сили, енергію, знання справі комунізму.

За дорученням учасників зустрічі посланець молоді ДРВ Ву Суан Хонг висловив ЦК КПРС, Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежневу, організаторам форуму глибоку, щирю подяку. Член делегації Республіки Куба Х. Аніас оголосив вітальну телеграму від імені представників студентства країн соціалізму молодим будівникам Байкало-Амурської магістралі, які вносять своєю працею вагомий вклад у дальше зміцнення соціалістичного суспільства.

Звучить «Інтернаціонал», Московська зустріч закінчилась.

Того ж дня посланці молоді взяли участь у студентському мітингу-перевірці «Рівняння — на Прапор Перемоги». Вони вилучили в яскраву, хвилюючу демонстрацію єдності і наступності поколінь, палкого патріотизму молоді, її відданості ідеалам комунізму.

(ТАРС).

ТЖЕ, на екрані — «Щаслива невдашна людина».)
 Що ж то за людина і в чому її щастя?
 Звать Юозас. Працює зоотехніком в одному з литовських колгоспів. Після закінчення сільськогосподарської академії повернувся до рідного села. Вже немолодий — сорок років, — але здоровий, сильний і красивий: хоч голова у Юозаса сива, обличчя молоде, і доброту, здається, розчинилася в кожній його рисі. Невеликий на зріст, він, однак, збитий дуже ладно — вільно тримається в сідлі, руки однаково добре порятує і з телярським інструментом, і з кермом автомобіля, і з втонченими деталями повітряного змія. Словом, Юозас — людина, дійсно, дуже симпатична, доброзичлива, і низка епізодів досить переконливо це доводять. Він товаришує з хлопцями, їздить з ними в нічне майструє для них повітряного змія, читає «Маленького принца» Сент-Екзюпері...
 Юозас без вагань відає сям'я, що зазнала втрат від пожежі, ключі від свого нового будинку, залишившись жити на старому хуторі...
 Юозас ладнає заправку, щоб зберегти ставок, який прикрашає село. — працює тут, не чекаючи поки у правління колгоспу дійде черга до цієї роботи...
 Хіба все це не свідчить про найкращі якості нашого героя? Доводить, і цьому в чималій мірі сприяє авторська

принадність Ч. Стоніса, який виконує роль Юозаса.
 Ну, а стосовно щастя?
 Ви помітили, що назва пропонує нам фільм не лише про щасливу, але й про невдачну людину?
 Про невезучість Юозаса — то правда. Справи на фермі йдуть не без труднощів, і на зборах, більш схожих на сварку, Юозас не може навіть віднайти причину неполадків. Йому взагалі здається, що колгоспники перестали поважати свою працю, шукають легкого хліба і тому тікають в місто,

ні, і те кохання не властяться. Тож з якого боку це показують нам Юозаса — асюди він невдаха.
 І все ж, незважаючи на це Юозас — щаслива людина — так хотіли, мабуть, сказати автори про свого героя. Мабуть, хотіли, але не сказали, не додали, не дали відчуття.

Життя Юозаса на екрані — то лицюг самозречення: він міг би за прикладом своїх братів залишитися в місті по закінченні академії, але вертає в село; весь час поривається піти з своєї посади, але не зважається наполягати на своєму, він добровільно відмовляється від будинку, що будував для себе; він змушений віддати улюблених коней: кохачи дівчину, робить все, щоб не завершити стосунки щасливою розв'язкою. І цей лицюг, мабуть, позабачанням авторів, приводить до висновку, що самопожертва перетворилася на смисл його життя.

Юозаса ми не побачимо таким жодного разу. Добрий, самовідданий, чесний, роботязкий, стараний, — це так. Але ж він пасивний, невпевнений у собі, в правоті своїй, в можливості переробити життя по-своєму. Він не здатний до боротьби, без якої щастя не буває.

Юозас — симпатична людина, і ми з готовністю співчуємо його невдачливості. Можна навіть пожалити його. А чи бачили ви щасливу людину, яку можна було б пожалити?

Г. МАСЛОВСЬКИЙ.
 м. Кіровоград.

КІНО ВАМ ШКОДА ЮОЗАСА?..

зраджуєючи своєму покликанию. Періодично Юозас подає заяву про звільнення. Словом, радіє від своїх службових обов'язків в нього небагато.
 Душу відводить він з хлопцями, дивляючись коней. Але й тут виявляється невдахою: створюють кішній завод, і коней, що він з дітьми випестував, забирають.
 Нарешті — особисте життя, в якому Юозас теж виявляється людиною невдачливою. В свої сорок років він одинок, живе із старою матір'ю. Колись, пригадує, його наречена не з'явилася в день весілля. Тепер є одна дівчина, яка йому подобається, та й Кристина теж тягнеться до нього. Але вона стала оперною співачкою, а він — селянин, до того ж майже вдівці старший за неї... Загалом, шляхи їх зовсім різ-

1) Автор сценарію Р. Гудайтіс, А. Арамінас. Постановка А. Арамінаса. Литовська кіностудія.

СПОРТИ СПОРТИ

VI Спартакіада УРСР ПРИЗ ГЕРОЯ — У КІРОВОГРАДЦІВ

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ТУРНІР З САМБО

Колішній голова обласної ради ДСТ «Динамо» Дмитро Миколайович Медведєв у довоєнні роки на Кіровоградщині приділяв увагу розвитку фізкультури і спорту. Він був ініціатором будівництва міського стадіону «Зірка». В роки Великої Вітчизняної війни Д. М. Медведєв очолював партійський загін, який завдавав нищівних ударів німецько-фашистським загарбникам у Брянських лісах і західних областях України. В складі загону Медведєв був і прославлений легендарний розвідник Микола Іванович Кузнецов, ім'я якого відоме всій нашій країні. За мужність і героїзм, проявлені в боротьбі проти фашизму, Дмитро Миколайович Медведєв удостоєний високого звання Героя Радянського Союзу.

Вшановуючи пам'ять Героя, обласна рада ДСТ «Динамо» ось уже вшосте трозодить традиційний республіканський турнір з боротьби самбо. Цього року присвячується 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Два дні в Кіровограді тривала гостра спортивна боротьба за титули переможців турніру. 115 спортсменів з Дніпропетровська, Харкова, Запоріжжя, Ворошиловграда, Чернігова та інших міст республіки взяли участь в цих змаганнях. Серед учасників — багато іменитих майстрів спорту, чемпіонів і призерів першостей України та Радянського Союзу.

Наші земляки стали переможцями в г'яти вагових категоріях і завоювали перехідний кубок турніру. На другому місці команда Ворошиловграда, на третьому — Вінниці.

В особистому заліку впевнено вибороли перші місця кіровоградські майстри спорту Валерій Хащевич, Володимир Кошовка та кандидат в майстри спорту Віктор Литвиненко. Похвали також заслуговують учень медичного училища Олександр Гордиз та учень СШ № 34 Юрій Насизайко. Юні кіровоградці перемогли всіх своїх суперників, продемонструвавши при цьому зростаючу майстерність в поєдинках з дорослими, і стали переможцями турніру.

В інших вагових категоріях перемогли кандидати в майстри спорту Борис Пшонченко та Анатолій Головін, неодноразовий чемпіон республіки і призер першостей Радянського Союзу майстер спорту Анатолій Рибачко (всі з Ворошиловграда), чемпіон Радянського Союзу серед юнаків, призер Збройних Сил СРСР майстер спорту з Чернігова Юрій Шланков та призер молодіжної першості СРСР з боротьби дзю-до майстер спорту Володимир Шербина (Запоріжжя).

Турнір на приз Героя Радянського Союзу Д. М. Медведєва став доброю перевіркою готовності збірної команди області до фінальних змагань VI Спартакіади Української РСР з боротьби самбо, які проходили в місті Кіровограді 6—9 травня цього року.

В. ГРИЦЕНКО,
 головний суддя змагань, майстер спорту СРСР з боротьби самбо.

НА ЛІСОВИХ ТРАСАХ

Особиста першість області з орієнтування на місцевості збрала цього року рекордну кількість учасників — близько двохсот. Ці змагання проходили в лісових масивах поблизу Олександрівки.

Дистанцію довжиною у вісім кілометрів 500 метрів, на якій було дев'ять контрольних пунктів, швидко за всі подолала студентка третього курсу Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування Те-

тяна Москаленко. Тринадцять контрольних пунктів були розташовані на дистанції 12 кілометрів 500 метрів, де мріялися силами чоловіки. Тут сильнішим був представник цього ж інституту Сергій Бойченко.

У юніорках перемогу здобула учениця Кіровоградської школи-інтернату імені Юрія Гагаріна Ірина Сорокіна, а у юніорів першим був представник ДСТ «Динамо» Володимир Цуркан.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ЭКИПАЖ—ОДНА СЕМЬЯ

Стихи Ю. Погорельского. Музыка В. Плешака.

В темпе бодрого марша

Нам нужны та-ки-е ко-с-ре-ли на мо-ре что-бы мы мог-ли спа-бой вол-ной по-спо-рить, мая-ки нуж-ны, и ну-жен нам ло-ка-тор

А е-ще нам вер-ны-е нуж-ны ре-в-е-та! И тог-да во-да нам как зем-ля, и тог-да нам э-ки-паж семья, и тог-да любой из нас не про-тив

нас не про-тив воть всю жизнь слу-жить во-ен-но-му фла-гу! И тог-да во-да нам как зем-ля, и тог-да нам э-ки-паж семья, и тог-да лю-бой из нас не про-тив воть всю жизнь слу-жить во-ен-но-

фла-гу! // хоть всю жизнь слу-жить в во-енном фло-те!

Ви замовляйте пісню

Нам пужны такіе кораблі па море,
 Чтобы мы могли с любой волной поспорить,
 Маяки пужны, и пужен нам локатор,
 А еше нам верные пужны ребята!

Привес:
 И тогда
 Вода нам — как земля,
 И тогда
 Нам экипаж — семья,
 И тогда
 Любой из нас не против
 Хоть всю жизнь
 Служить в военном флоте!

Нам для службы па море пужны походы
 И приветы из дому в далеких водах,
 И чтоб не терять минут свободных даром,
 Нам, конечно, в кубрике пужна гитара!

Привес.
 Нам пужны для службы якоря и тросы,
 Пужен нам устав, что помнят все матросы,
 Нужен флаг, что реет над волною спней,
 А всего пужнее Родина — Россия!

Привес.

Через Атлантику на «Мрії»

В ризиковану подорож відправився 29-річний житель міста Орляне (США) Аллан Чедберн. На саморобному човні під назвою «Мрія» він взяв курс до берегів Португалії, маючи намір встановити світовий рекорд в плаванні через Атлантичний океан в одиночку на невеликому суденні.

Аллан Чедберн сам сконструював і побудував мініатюрного човна завдовжки 2,5 метра. На

ньому відсутні елементарні зручності і він має єдиний вузький люк, в якому повинен знаходитись мореплавець.

Аллан Чедберн має намір перетнути океан за 60 днів, однак він запасся провіантом на 120 днів подорожі.

«Незадоволений лише одним — не можна простягнути ноги. Однак я сподіваюсь на краще, як тільки осілю частину продуктів, «Мрія» стане мрією комфорту», — пожартував на прощання відважний мореплавець.

(ТАРС).

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

НА 1975—76 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
 (заочна форма навчання)

на такі спеціальності: російська мова і література, фізичне виховання, музика і спів, педагогіка і методика початкового навчання.

Вступні екзамени проводяться за програмами, затвердженими Міністерством вищої і середньої освіти СРСР відповідно до програми середньої загальноосвітньої школи.

На заочну форму навчання приймаються особи, які закінчили середні спеціальні навчальні заклади або працюють за обраною спеціальністю.

Вступники складають іспити, залежно від обраної спеціальності, з таких дисциплін: російська мова і література — екзамени з російської мови і літератури (письмово і усно), історії СРСР (усно), іноземної мови (усно); фізичне виховання — із спеціальності, хімії (усно), фізики (усно), української мови і літератури (письмово); музика і спів — із спеціальності, української мови і літератури (письмово і усно), історії СРСР (усно); педагогіка і методика початкового навчання — з математики (усно), української мови і літератури (письмово і усно), історії СРСР (усно). Перед екзаменами перевірка музично-слухових даних.

Строк навчання в інституті — 5 років.
 Прийом заяв з 20 квітня по 31 травня.
 Вступні екзамени з 1 по 20 червня.
 Вступники подають заяву на ім'я ректора інституту за встановленою формою і додають: документ про середню освіту (оригінал), характеристику з місця роботи, копію трудової книжки, медичну довідку (форма № 286), 4 фотокартки (3x4 см). Паспорт і військовий квиток пред'являються особисто.

Документи надсилати на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1, педінститут, заочний відділ, приймальний комісії, к. 16.

РЕКТОРАТ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
 Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів, масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

ЗАПРОШУЄ «СІВАЧ»

У четвер, 24 квітня відбудеться чергове засідання літературної студії «Сівач» при обласній газеті «Молодий комунар».

Запрошуються літератори, а також любителі поезії. Засідання відбудеться о 18-й годині в кімнаті обласного літоб'єднання — вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 29, ТРЕТІЙ ПОВЕРХ.